

פרוטוקול מס' 472

מישיבת ועדת העבודה
יום ב', ג'. בניסן תשל"ז, 22 במרץ 1977, שעה 10.00

נ כ ח ו :

חברי הוועדה:
ש. ארבל-אלמוזלינו - היו"ר
ל. דיציאן
מ. גז
י. דרניצקי (יודין)

מוזמנים:
(א. מאיר
(ש. קפיטקובסקי
(המוסד לביטוח לאומי ר. פינטו
(ב.צ. ליפשיץ

היועץ המשפטי של הוועדה: י. אליאסוף

מזכיר הוועדה: י. נוראל

ר ש מ ה: מזל כהן

סדר היום: הסכם לתשלום גמלאות שלא מן המניין (גש"מ)

1368.

12.4.77 נתקבל ביום

הסכם לתשלום גמלאות שלא מן המניין (גש"מ)

היו"ר ש. ארבלי אלמוזלינו:

אני פותח את הישיבה.
מונח לפנינו על סדר-היום תיקון
להסכם תשלום גמלאות שלא מן המניין (גש"מ). נשמע מה מכיל ההסכם הזה
ואיזה הסכמים היו בעבר בעניין זה.

א. מאיר:

אני אתחיל בסעיף 7 לחוק הביטוח
הלאומי. הסעיף קובע מי הם
המבוטחים בענף זקנה ושאינם, ולעניינינו היום לא חשוב מי מבוטח אלא מי
אינו מבוטח. אנחנו יכולים לקבוע שתי קטגוריות: קטגוריה אחת הולכת
ומצטמצמת מאד, אלה הם אנשים שביום קבלת חוק הביטוח הלאומי המקורי
בכנסת, דהיינו ביום 18.11.1953 היו מעל לגיל 67, דהיינו אנשים
שנולדו לפני 18.11.1886. מדובר על אנשים בני 91 בערך. חושבי ישראל
אלה הוצאו אז מתחולת החוק. הקבוצה השניה שהיא גם יותר גדולה ואלה
מתווספים ונקווה שיתווספו הרבה עולים שביום הפיכתם לתושבי ישראל הם
היו מעל לגיל 60. גם קבוצה זאת מוצאת מתחולת ענף זקנה ושאינם.

המטרה של ההסכם שעקרונותיו מונחים
לפני הוועדה היא להבטיח אמצעי קיום מינימליים לקטגוריות האלה. ההסכם
המוצע יהיה מושתת במידה רבה על הוראות החוק. התלויים מוגדרים בקווים
כלליים בעקבות הוראות חוק הביטוח הלאומי ואין שינויים משמעותיים בין
החוק לבין ההסכם המוצע, פרט לעניין אחד - בהתאם לחוק יש לנו המושג
ביטוח ברשות של עקרות בית. המושג הזה והזכויות העצמאיות של אשה
עקרת בית בלבד אינם קיימים בהסכם.

ההסכם מבחין בין שני סוגי
גימלאות: גימלה מיוחדת לזקנה וגימלה מיוחדת לשאינם. בגימלה מיוחדת
לזקנה, לגבי ותיקי הישוב, דהיינו אלה שנולדו לפני 1886 אין מבחני
הכנסה. לגבי עולים המגמה של ההסכם היא לבטיח את מינימום ההכנסה,
אותו מינימום שאנחנו מבטיחים גם לתושבים אחרים באמצעות הקיצבאות
בצירוף ההטבה הסוציאלית.

מ. גז:

לאלה שמקבלים רק הטבה סוציאלית
יוסיפו קיצבת זיקנה?

א. מאיר:

אין הטבה סוציאלית, אלא כתוספת
לפי חוק הביטוח הלאומי או כתוספת

לפי הסכם זה.

לצרכי בדיקה אם קיימת זכאות
להבטחת ההכנסה המינימלית אנחנו לוקחים כקריטריון את הכנסת המשפחה,
דהיינו הכנסת שני בני הזוג ביחד. מקור ההכנסה אינו חשוב כל כך.
בעקבות החוק הוצאנו אותם מקרים שמוצאים במסגרת החוק בתוספת אחת
שהוצאות המיוחדות שמשלמות ע"י הסוכנות היהודית לסידור ראשוני או
הוצאות מיוחדות שמשלמות עקב מחלה שלא ממומנות ע"י גוף ציבורי,
ביחס לכאלה זה מותנה בגבר בגיל 70-65 ובאשה בגיל 65-60. בעקבות החוק
ישנו מבחן נוסף שההכנסה מעבודה לא תעלה על הסכום הנקוב בלוח ב'.

ל. דיציאן:

מה בגיל 70?

א. מאיר:

איך הגבלה לגבי הכנסה מעבודה.

ל. דיציאן:

נניח שאדם מבוטח מגיע לגיל 70. יש לו מליון לירות. מה בנוגע

לזה?

א. מאיר:

המטרה של ההסכם היא להבטיח הכנסה מינימלית לקיום ולכך אדם שמובטחת לו הכנסה מינימלית ממקורות אחרים, הוא אינו זכאי לקיצבת זיקנה מיוחדת.

ל. דיציאן:

זה מקרה סוציאלי, זה לא ביטוח.

א. מאיר:

זה לא מקרה סוציאלי אבל זה גם לא ביטוח.

אני עובר לגימלאות מיוחדות לשאירים. התנאי לקבלת גימלת שאירים הוא שאדם הפך להיות שאיר:או אלמנה או יתום, ואינו מקבל קיצבת זיקנה ושאירים לפי החוק ואין לו הכנסה שלא מעבודה. עקרונית זה מתייחס לשני סוגי הגימלאות בהם אנחנו משלימים את הקיצבה להבטחת קיום מינימלי ובהתאם לכך עשויה להשתלם גימלה יחסית לשם השלמה, דהיינו הטבה סוציאלית לא תשתלם במלואה אלא באופן חלקי וההשלמה היא עד כדי 100% בהסתייגות אחת, אם הזכאי מגיע ל-90 וכל מה שחסר זה 10% מקיצבת יחיד, וכאן בניגוד לגימלאות שהיו עד עכשו שאנחנו בדקנו אם היה למשפחה 10% מהקיצבה בצירוף תוספת הרי בעתיד אם הוא מגיע לסכום שהוא מובטח פחות 10% מקיצבת יחיד הרי אנחנו משלימים. גובה הקיצבה כמו בחוק. כמו כן משתלמת הטבה סוציאלית. אנחנו רוצים לדמעיט את התוספת בגין פרישה, דהיינו אם אדם ממשיך לעבוד, גבר מעל לגיל 65, אשה מעל לגיל 60, שזה 5% מהקיצבה לכל שנת ביטוח.

העקרונות לגבי אלמנה שנישאת

הם כמו בחוק בהסתייגות אחת, אם בעלה של בעלת הקיצבה הוא פחות מגיל 62 והוא אינו מקבל קיצבה ואין לו הכנסה כפי שנאמר בפרט 1 בלוח ב', הרי האלמנה הזאת לא תקבל מענק אלא כחריג תמשיך לקבל קיצבת שאירים.

נוסף לכך אנחנו העתקנו לאמיתו

של דבר מספר הוראות מחוק הביטוח הלאומי להסכם והן מנויות בעמוד 4: תשלומי כפל, מענק נישואין, חידוש זכאות במקרה שאשה קבלה מענק נישואין, זכויות לפי ההסכם אינן עוברות בירושה, מענק מיוחד לפי סעיף 137ג' במקרה של פטירה, ההוראות למי שסיפק מצרכים חיוניים. אלה ברובן הוראות טכניות שמועתקות מלה במלה. מה שחדש הוא שאנחנו מפעילים גם את הפרק ביחס לתשלום דמי מחיה לאלמנה ויתומים.

היו"ר ש. ארבל:

אני מציעה שנחיל לקרוא חלק חלק, נלמד מה היה קודם, מה עכשו, האם באים לגרוע או להוסיף, ובהתאם לכך נקבע את עמדתנו.

ל. דיציאן:

מה הן סמכויות הוועדה בנוגע להסכם?

א. מאיר:

לפי הוראות סעיף 200 חייב המוסד להתייעץ עם הוועדה.

י. אליאסוף:

המקור הוא בסוף שנות ה-60 ראשית שנות ה-70. יו"ר ועדת הכספים מסר ב-27.3.1968 את ההודעה הבאה בעת שחוק התקציב הוגש על ידי ואושר בקריאה שניה ושלישית ע"י הכנסת. "על דעת שר האוצר, שר הסעד ושר העבודה, מקבלי מענק באמצעות משרד הסעד יקבלו מחודש ספטמבר 1968 במקום מענק זה "קיצבת זיקנה מיוחדת" בשיעור שווה לקיצבת הזיקנה המשתלמת ע"י המוסד לביטוח לאומי, ובדרך שבה משתלמות ההטבות לפיהם כל עולה חדש אשר אינו מקבל גימלה מארץ מוצאו יוכל לקבל גימלה במוסד במוסד לביטוח לאומי. המוסד אינו מממן גימלות אלה. בקביעת הנחיות הזכאות הובאו בחשבון השיקולים הבאים: א. תנאי זכאות לגש"מ הם בעיקרם אותם התנאים לפיהם משולמות קיצבות זיקנה ושאיירים, למעט תנאי ביטוח ותשלום דמי ביטוח. ב. מקבלי גש"מ לא מועדפים על פני מקבלי גימלות מן המניין. ג. כאשר הזכות לגש"מ מותנית בהכנסה, לא יהיה המבחן חמור ממבחן ההכנסה המזכה לתמיכת שירותי הסעד של המדינה. ד. אין מקום לתשלום גש"מ בעד מי שקיומו מובטח ע"י קופה ציבורית."

סעיף 200 של החוק חוקן בשנת 1969 ובו נקבע שהסכם בין המוסד לבין גוף אחר לגבי תשלום דברים נוספים חייב החייצות עם ועדת העבודה של הכנסת.

ל. דיציאן:

אמנם ההגדרה שפה נאמרה, שזה במקום תשלומי סעד, זה נכון. אבל הסיפא עומדת בניגוד מוחלט למה שמציעים, מפני ששם מדובר אך ורק על הכנסות מקופה ציבורית.

היו"ר ש. ארבל:

שמענו את ההחלטה המקורית. שמענו את הכוונות המקופלות בחוק אותה הודעה ונראה איך פעלו בעבר ואיך באים לעגן את זה בהסכם. נתחיל לקרוא ונראה מה השוני שיש בין מה שהיה קיים לבין מה שצריך להיות בהסכם.

י. אליאסוף:

אני מבין שהסכם פורמלי חתום אין היום.

ש. קפיטקובסקי:

כפי שאמרה יו"ר הוועדה, אנחנו באים לעגן את זה היום בהסכם.

א. מאיר:

(קורא עמוד ראשון של ההסכם).

היו"ר ש. ארבל:

מה היה הנוהג עד עכשו, מי שילם לקבוצה של העולים ומי שילם לאוכלוסייה הותיקה, ועל-פי מה זה היה מוסדר?

א. מאיר:

עד היום שלמו לפי הסדרים שונים בין הסוכנות היהודית, האוצר והמוסד לביטוח לאומי בהתאם לכללים המפורטים והוראות פנימיות.

י. דרניצקי (יודין):

לאחר שפה נקבו את המספרים של קבוצה א' וב', אני רוצה לשאול, כמה אנשים יש במדינת ישראל שהם לא נכנסים לשום קטגוריה של זכאים לגימלת זיקנה מהמדינה?

א. מאיר:

עולים שיש להם הכנסה גבוהה לא נכללים כאן.

היו"ר ש. ארבלי:
איך קבוצה שהסדר זה או אחר לא חל עליה.

י. דרניצקי (יודין):
מדוע שלא נקבל החלטה האומרת, שכל אדם אשר מגיע לגיל גימלה יקבל ממדינת ישראל גימלה, בלי קשר מתי הוא הגיע לארץ ובאיזו שנה בדיוק נולד?

א. מאיר:
אני מבין שהשאלה היא מה הוא מספר האנשים שאינם מקבלים היום קיצבה לפי הסכמים ולא לפי החוק והם בגיל הפרישה או שהן אלמנות. מספר מדויק אין לנו, אבל מדובר במספר מאד גדול. ניקח לדוגמא את כל הפנסיונרים שבאים מארצות הרווחה כדי להשתקע בישראל לאחר שפרשו. כל הקבוצה הזאת נכנסת למסגרת ההסכם רק מבחינת הגיל ולא מבחינת תנאי הזכאות ואם נבטל את תנאי הזכאות, דהיינו ענין צמצום ההכנסה, אז מדובר באלפים רבים.

י. דרניצקי (יודין):
אותי מעניין מה הוא מספר האנשים במדינת ישראל שאיך להם הכנסה והם בכל זאת מחוץ למעגל מקבלי הגימלאות?

א. מאיר:
איך דבר כזה. כל אלה שאיך להם הכנסה, מכוסים.

היו"ר ש. ארבלי:
אני מבינה שהיו הסדרים שנתקבלו לא במסגרת ועדת העבודה. אלה היו הסדרים פורמליים שעשייתם ביניכם וע"י זה עברתם על מה שנאמר בסעיף 200.

ש. קפיטקובסקי:
אבל אז לא היה סעיף 200.

היו"ר ש. ארבלי:
אבל כאשר נתקבל סעיף 200 הייתם חייבים לבוא ולקבל אישור מאתנו.

א. מאיר:
(קורא סעיף 1 בעמוד 2).
מדובר על שתי קבוצות של עולים ולא על ותיקי הישוב. כאן מוסבר התאריך התמוה של 1.9.1967. היו הסכמים שונים לגבי עולים שבאו לפני התאריך הנ"ל ועולים שבאו לאחר מכן. כאן מדובר על עולים שנכנסו במסגרת ההסדר הראשון שהיה קיים עד ל-1.9.1967. גם לגביהם ירעל ענף שאירים ויהיו להם זכויות מקבילות בתנאים המחוייבים לשאירים בהתאם לחוק.

היו"ר ש. ארבלי:
בקשר לשאירים אני רואה שאתם כותבים: "אם בגלל סיבות כלשהן הנפטר לא מימש את זכותו לקז"מ, ימנע הדבר גם אפשרות של מתן גמלה לשאיריו". בהסכם הקודם נאמר: שאירים של עולה יהיו זכאים לגימלה מיוחדת באותם תנאים לפיהם משתלמת גימלת שאירים לפי החוק ובלבד שלא מקבל... .

ש. קפיטקובסקי:
פה אנחנו מדברים על שתי קבוצות כפי שזה מודגש, קבוצה א' וקבוצה ב'. קבוצה א', מי שעלה ארצה לפי חוק השבות בגיל 60 ומעלה, אחרי 31.8.1967, ובגלל זה הוא לא מבוטח. את זה אנחנו מגדירים כעולה. שאיריו של עולה כזה, יש להם כל הזכויות המוקנות לשאירים של מבוטח לפי החוק שכפ"כ. על אלה לא מדובר. אם עלה ארצה לפני 1.9.1967, לאדם כזה לא קיימת עכשו קיצבת שאירים, יש רק אפשרות אחת, למתן קיצבת זיקנה מיוחדת לאשתו

ש. קפיטקובסקי:

בתנאי שהוא קיבל עבודה תוספת ובסעיף 1 מדובר על הקבוצה הזאת.

אם הוא עלה לפני 1967 הוא נכלל בקבוצה הקודמת.

היו"ר ש. ארבלי:

אם הוא עלה לפני גיל 65 וביום עלייתו הוא היה בגיל 60, הוא לא

ש. קפיטקובסקי:

מבוטח. בהגיעו לגיל 65 הוא מקבל קז"מ. אם יש לו אשה הוא מקבל עבודה תוספת. אם הוא נפטר, מובטחת לאשה קיצבת זיקנה מיוחדת. אם יש לאשה ילדים, הוא מקבל תוספת עבור אשה וילדים, אם הוא לא מימש את הזכות לקז"מ או מכל מיני סיבות לא מימש את הזכות לתוספת בגיו אשה, במקרה של פטירתו אין זכאות לקז"מ לאשתו. אם הוא קיבל קז"מ, יש לו ילדים ואין לו אשה, במקרה שהוא נפטר אין אפשרות של מתן קיצבת שאירים לילדיו. זה מצב בלתי סביר. בעצם לגבי עולה חדש שעלה ארצה אחרי 1.9.1967 הכל מוסדר. לגבי עולה שעלה לפני 1.9.1967 הכל תלוי בתשלום התוספת לאשתו.

מה אתם מציעים?

היו"ר ש. ארבלי:

אנחנו מציעים קיצבת שאירים ולא חשוב אם שולמה תוספת הלכה למעשה

ש. קפיטקובסקי:

בעד אשתו ולא חשוב אם ישנם רק ילדים שזכאים בגדר ילדים, אף עזה מאד נדיר לאור הגיל הגבוה מאד. אבל אנחנו רוצים להשוות זכויות של שאירים של עולה שעלה לפני 1.9.1967 לאלה שעלו אחרי 1.9.1967.

לכל אלה שעלו ארצה עד שנת 1967

היו"ר ש. ארבלי:

הזכות של קיצבת שאירים לא היתה קיימת אלא שלמו קיצבת זיקנה מיוחדת במידה ששולמה תוספת עבור האשה. לעומת זאת כל אותם עולים שעלו אחרי 1.9.1967, לגביהם הזכות הזאת היתה קיימת. היתה אפליה בין שתי קבוצות. עכשו באים להסיר את האפליה ונותנים זכות שווה לכולם לגבי קיצבת שאירים ללא שום קשר עם מתן תוספת עבור אשה.

במלים אחרות: כל מי שההסכם הזה חל עליו, זה יחול גם על

י. אליאסוף:

שאייריו.

כאשר מדברים על חשלוס לאדם שמקבל לפי הסכם זה, הוא מקבל תוספת קיצבה עבור אשתו. האם האשה זכאית לקבל בנפרד את התוספת הזאת?

בעצם כן, ואנחנו מפעילים את זה.

ש. קפיטקובסקי:

צריך לומר שסעיף 17' חל גם על ההסכם.

ל. דיציאן:

יש ענין של אלמן ואלמנה. האם מה שחל בחוק הביטוח הלאומי

היו"ר ש. ארבלי:

יחול גם פה?

בוודאי.

ש. קפיטקובסקי:

צריך לכתוב: דין אלמן כדין אלמנה.

ל. דיציאן:

ר. פינטו:

כשם שאין בעל תלוי, אין אלמן,
מפני שאם אשה אינה יכולה להיות

בת קיצבה גם השאירים שלה לא יכולים להיות בני קיצבה. רק הבעל יכול להיות זכאי לקז"ם.

היו"ר ש. ארבלי:

מדוע זה כך? האם מעט עולים
מגיעים כאשר האשה מבוגרת

מן הבעל והיא כבר בגיל 65 והבעל בגיל 60? אנחנו כבר דנו בענין זה, ואשה כזאת, למעשה, צריכה להיות זכאית. אני רוצה להכניס את התיקון הזה.

ל. דיציאן:

כאן כתוב שאדם אשר יש לו הכנסה
מסויימת, מההכנסה שעולה על סכום

מסויים מקטינים את הקיצבה. אני שואל, ההכנסה הזאת, האם היא הוגדלה לאור העובדות שקרו בשטח או לא?

א. מאיר:

ההכנסות מוגדלות בהתאם
לשינויים שחלים בשכר הממוצע

במשק.

היו"ר ש. ארבלי:

בתיקון האחרון שהבאנו לכנסת
לאישור הוספנו שני סעיפים:

סעיף אחד בענין הגדלה של השכר הממוצע במשק ועשינו את זה לשלושה החדשים האחרונים. תיקון נוסף, חרגמנו את לוח ב', אותה הכנסה מכסימלית שמוותרת לו הפכנו את זה לאחוזים מהשכר הממוצע במשק. את הבסיס לא הגדלנו. עכשו לוח ב' חל גם פה.

ב.צ. ליפשיץ:

גם על פי החוק יש מצב כזה
שאשה מבוגרת יותר מבעלה

ובעלה טרם הגיע לגיל 65, לא משלמים קיצבה אלא ברגע שהגבר מגיע לגיל 65.

היו"ר ש. ארבלי:

אני רוצה שתיתן לה אותה זכות
שיש לאשה מבוטחת.

א. מאיר:

נקודת המוצא של הצעת ההסכם היא
שאשה כזאת תשווה לעקרת בית

לא מבוטחת, ואם זאת נקודת המוצא, האפליקציות המעשיות הן כתוצאה מכך. אם נקודת המוצא אינה נכונה אז אין השוואה.

י. אליאסוף:

גם לגבי עקרת בית שמגיעה
לגיל הזכאות ויש לה בעל שעונה

אחרי המבחנים של תלוי?

א. מאיר:

היא לא מקבלת בזכות עצמה.
לעקרת בית שאינה מבוטחת אין

זכות עצמאית בחוק.

היו"ר ש. ארבלי:

איך פותרים את הבעיה הזאת?
קודם הסוכנות שילמה להם. פה

היתה הודעה של גב' חנה אבידור, עד שהעולה מגיע לגיל 65 הסוכנות פותרת את הבעיה. אבל עכשו מנין הם יחיו?

א. מאיר:

באותה מידה את יכולה לשאול
מה הדין כאשר שניהם אין להם

מקור הכנסה והם לא בגיל זיקנה.

היו"ר ש. ארבלי:

הם יבטחו את עצמם. פה אתם באים להפסיק את ההסדר שהיה קיים עם הסוכנות ומשרד הסעד ומעבירים את הכל למסגרת של המוסד לביטוח לאומי. הביטוח הלאומי יש לו מיגבלות שלו. אל נעשה כמו שעשינו עם אסירי ציון.

ש. קפיטקובסקי:

שתי המסגרות קיימות. יש הסדרים בסוכנות היהודית לפיהם דואגים לעולים חדשים שאין להם קיצבה. מי שנכנס למסגרת הזאת, הם מתחשבים בחשלומו הזה. אם הוא לא נכנס פה, הם דואגים לו.

ל. דיציאן:

תחשבו על העניין הזה.

א. מאיר:

זו בעיה של מדיניות. הייתי מציע שחברי הוועדה יסכימו לא להחליט היום ואנחנו נבדוק את השאלה הזאת עוד פעם במוסד ועם הסוכנות היהודית ולקראת הישיבה הבאה ניתן תשובה.

היו"ר ש. ארבלי:

בבקשה.

א. מאיר:

(קורא סעיף 2 בעמוד 2 ועמ' 3).

היו"ר ש. ארבלי:

בסעיף 1 הכנסת בן הזוג קיימת או לא?

א. מאיר:

לא.

היו"ר ש. ארבלי:

בסעיף 2 אתם לוקחים בחשבון את בן הזוג כאשר מדובר בהכנסה

שלא מעבודה או ממשלה יד.

י. אליאסוף:

לוקחים בחשבון את הפנסיה של בן הזוג.

היו"ר ש. ארבלי:

מדוע?

א. מאיר:

המגמה של ההסכם היא לקבטיח אמצעי קיום מינימליים.

היו"ר ש. ארבלי:

בסדר, אבל הדברים צריכים להיות הגיוניים. מדוע אתם לוקחים

בחשבון פנסיה של האשה שרכשה אותה פה?

ש. קפיטקובסקי:

נניח שהוא הגיע לגיל 65 והיא צעירה, מתחשבים אז גם בהכנסתה.

נותנים לה אפשרות לקבל פנסיה בגובה הכנסה מינימלית מובטחת בשיעורים של: למקרה בודד - 769 לירות; לזוג - 1,152 לירות. אם היא מקבלת 1,152 לירות זה לא משפיע על הזכאות לקצ"ם לגבי בעלה. אם היא מקבלת פנסיה גבוהה יותר, אז יש הכנסה עודפת וכאן נאמר איך מתחשבים בהכנסה עודפת.

י. אליאסוף:

נניח שזוג מקבל קיצבת זיקנה פלוס תוספת לאשה פלוס הט"ס

ביחס זוג כזה מקבל היום 1,152 לירות. ולגבי זוג שהאשה מקבלת פנסיה של 300 לירות אתה אומר: המוסד לביטוח לאומי ישלם לו 1,152 לירות פחות 300 לירות.

ש. קפיטקובסקי:
 לא. נניח שיש לה פנסיה של 300 ל"י
 והוא הגיע לגיל זיקנה, ואין לו
 הכנסות מעבודה או ממשלה יד שמשפיעות לפי הפיסקה הראשונה, הוא זכאי.
 300 לירות לענין הזכאות שלו לקבל קז"מ לא משפיעות כלל כי הפנסיה
 נמוכה. אם הפנסיה גבוהה מ-1,152 לירות, רק אז מתחילים להוריד
 מהקז"מ את ההכנסה העודפת.

ענין אחר הוא הזכאות להטבה
 סוציאלית בנוסף לקז"מ. אז בודקים את הקז"מ לפי קריטריונים שנקבעו.

י. אליאסוף:
 נניח שאדם בודד זכאי והוא מקבל
 קיצבה פלוס הט"ס שזה 769 לירות.
 הוא מקבל 500 לירות קיצבה ממקום אחר. דוגמא שניה, הוא מקבל
 1,000 לירות קיצבה.

ש. קפיטקובסקי:
 אם הוא בודד ויש לו פנסיה של
 500 לירות, זה לא עולה על
 769 לירות ולכן יש לו זכות לקבל קז"מ מלא. עכשו באים לבדוק אותו
 כמו כל אדם אחר לגבי הט"ס.

כשיש לו פנסיה של 1,000 לירות,
 ההכנסה העודפת מעל ל-769 לירות משפיעה על הגימלה הבסיסית ואז מורידים
 את ה-769 לירות מן ה-1,000 לירות, זה 231 לירות עודפות.

היו"ר ש. ארבלי:
 אני רוצה להעלות שתי נקודות:
 1. נניח שאתה לוקח שני בודדים
 שכל אחד בנפרד זכאי לקיצבה, אח"כ הם נישאים, ע"י נישואים אלה אתה בא
 לגרוע מאותה זכות שהייתה קיימת לכל אחד בנפרד.

2. אין הצדקה מוסרית לקחת בחשבון
 את הפנסיה של האשה. אני יכולה להבין, כאשר יש הכנסות מרכוש או
 ממניות שהדברים נלקחים בחשבון. לקחת בחשבון פנסיה שנרכשה כאן בארץ,
 אני לא יכולה להבין ולדעתי זה לא מוצדק.

לגבי פנסיה האם אתם לוקחים בחשבון
 גם פנסיה מגרמניה?

ש. קפיטקובסקי:
 זאת תהיה "הכנסה אחרת".

אני לא שלמה כל כך מהמצב הזה.
היו"ר ש. ארבלי:

(קורא סעיף 3 בעמ' 3).
א. מאיר:

עד עכשו אם הייתה ההכנסה מעל
 1,100 לירות התחילו לנכות.
 עכשו לוקחים את הבסיס, לא שיל"ז של כל המשפחה, אלא מתחשבים ב-10%
 מבודד. כאן יש שיפור מסויים לעומת המצב הקודם.

(קורא סעיף 4 בעמ' 3).

לפי המבחנים החדשים, האם עשויה
 להיות סיטואציה שהם יהיו גרוועים
י. אליאסוף:
 למישהו.

ר. פינטו:
 יש רק החמרה אחת לגבי עולים
 שבאו אחרי 1.9.1967, נתחשב גם
 בהכנסות שלא מפנסיה ולא מעבודה, אלא במידה ויש לו הכנסות משכר דירה
 או דווידנדים. במצב הקיים היום, לגבי עולים ותיקים שעלו לפני

ר. פינטו:

1.9.1967 מביאים בחשבון כל הכנסה גם הכנסה מפנסיה וגם הכנסה אחרת.

היו"ר ש. ארבלי:

פה צריכות לבוא הוראות מעבר ולגבי סעיף 4, מתי תהיה תחילתו?

ב.צ. ליפשיץ:

מיום חתימת ההסכם.

היו"ר ש. ארבלי:

אנחנו יכולים לומר מ-1.4.77.

א. מאיר:

(קורא סעיף 3 בעמ' 4).

אם אשה נישאת והיא זכאית לגימלת

שאינם בעת נשואיה ובעלה השני אינו זכאי לקיצבה לפי החוק, איך לו הכנסה כפי שמפורט והוא עדין לא הגיע לגיל 62 - על-מנת שלא תקופח, נוחנים לאלמנה זאת המשך תשלום גימלת שאירים לשלוש שנים.

(קורא סעיף 4 בעמ' 4).

היו"ר ש. ארבלי:

מדוע אם נישאים שני מקבלי גמ"ז הם יקבלו פעם וחצי?

ל. דיציאן:

כאן אני לא מוצא שום פגם. לו הם היו נישאים לפני שהגיעו

היא הייתה מקבלת רק 150%.

א. מאיר:

צריך להיות קו עקבי. אנחנו יוצאים מתוך הנחה שמשפחה

חיה יותר בזול.

(קורא סעיף 5).

הכלל הוא מחאריך הבקשה אבל

לגבי השאירים חוץ שנה אחת.

היו"ר ש. ארבלי:

נשארה נקודה אחת פתוחה וזה בסעיף 1 לגבי אותה אשה

עולה שהיא מבוגרת מבעלה.

א. מאיר:

רשמנו שני תיקונים: הוראות מעבר ותחילה.

היו"ר ש. ארבלי:

תודה רבה, ישיבה זו נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 12.15